

136.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 stycznia 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych celem wykonania na obszarze województwa śląskiego art. 9 ustęp pierwszy i drugi ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe.

Na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 127, poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 1 stycznia 1924 r. w zakresie danin komunalnych na obszarze województwa śląskiego oblicza się podstawy wymiaru samoistnych, komunalnych podatków, opłat, specjalnych dopłat i kar, oraz wymierza się względnie oblicza się, tudzież zarachowuje się te daniny i kary, niemniej odsetki za zwłokę i koszty egzekucyjne we frankach złotych.

Do wymierzonych przed dniem 1 stycznia 1924 r. samoistnych danin i kar, tudzież odsetek za zwłokę i kosztów egzekucyjnych odnoszą się przepisy, zawarte w § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Dla przerachowania kwot pieniężnych, wymienionych w obowiązujących jeszcze postanowieniach uchwał (statutów, regulaminów i t. p.) w przedmiocie poboru danin komunalnych, przyjmuje się przeciętną wartość franka złotego z ostatnich trzech miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym postanowienia te nabrały mocy obowiązującej, — a to według następującej tabeli:

Liczba	Oznaczenie okresu czasu, dla którego ustala się wartość	Wartość franka złotego w markach polskich
1	Miesiąc styczeń 1923 r.	5015,5
2	" luty " "	8032,7
2	" marzec " "	8291
4	" kwiecień " "	8586,3
5	" maj " "	9479,1
6	" czerwiec " "	16042,6
7	" lipiec " "	24475,5
8	" sierpień " "	46209
9	" wrzesień " "	53764,3
10	" październ. " "	165472,5
11	" listopad " "	360541,6
12	" grudzień " "	956506

§ 3. Osoby, obowiązane do uiszczania samoistnych danin komunalnych, mogą wpłacać zaliczki na poczet należących się od nich danin.

Kwoty, wpłacone z tego tytułu, będą przy uiszczaniu danin uwzględnione według wartości franka złotego, miarodajnej w dniu uszczelnienia wpłaty zaliczki.

§ 4. W wypadkach, w których daniny wymienione były przed dniem 1 stycznia 1924 r. i mimo upływu terminu zapłaty nie zostały przed dniem 1 stycznia 1924 r. całkowicie wpłacone, należy nieuiszczone kwoty danin przeliczyć na franki złote, dzieląc niewpłacone sumy marek polskich poszczególnych danin komunalnych przez liczbę 1,220.000, wyrażającą wartość franka złotego w dniu 1 stycznia 1924 r.

W tych zaś wypadkach, w których daniny wymierzone były przed dniem 1 stycznia 1924 r., a przypadają do zapłaty po tym dniu, przerachowanie należności na franki złote winno być dokonane według wartości franka złotego, obowiązującej w dniu terminu płatności tych należności.

Przepisy, zawarte w ustępie pierwszym, stosują się również do przerachowania nieuiszczonych do dnia 1 stycznia 1924 r. kar, nałożonych z powodu przekroczeń przepisów ustaw, rozporządzeń, oraz statutów, regulaminów i t. p., dotyczących danin komunalnych, lub również do odsetek za zwłokę i kosztów egzekucyjnych, narosłych od danin komunalnych, płatnych przed dniem 1 stycznia 1924 r.

§ 5. Jeśli przy zastosowaniu niniejszego rozporządzenia wyniknie kwota franków złotych więcej, niż o jednym miejscu dziesiątnym, a zarazem setne części franka złotego wyniosą 5 lub więcej, to zaokrągla się ją wwyż do pełnej dziesiątej części franka złotego, w przeciwnym zaś razie i dalsze części franka złotego opuszcza się.

§ 6. Należności, obliczone na zasadzie niniejszego rozporządzenia we frankach złotych, uiszczą się w markach polskich według wartości franka złotego w dniu zapłaty.

Jeżeli z przeliczenia należnej sumy franków złotych na marki polskie, dokonanego przy wpłacie należności, wyniknie suma marek polskich, niepodzielna przez dziesięć tysięcy, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę 5000 lub więcej, to zaokrągla się ją wwyż do kwoty, podzielnej przez dziesięć tysięcy, w przeciwnym zaś razie cztery ostatnie cyfry zastępuje się zerami.

§ 7. Wpłaty do kas komunalnych należności, wymierzanych we frankach złotych, mogą być przez płatników deklarowane bądź we frankach złotych, bądź też w markach polskich. W pierwszym wypadku kasy komunalne obliczają na podstawie wartości franka złotego, obowiązującej w dniu zapłaty, ile marek polskich wynosi kwota deklarowana we frankach złotych, w drugim zaś wypadku przeliczają kwotę deklarowaną w markach polskich na franki złote.

§ 8. Pokwitowania, wydawane przez kasy komunalne, winny opiewać na marki polskie cyframi i na franki złote cyframi i słowami.

Na dowodach kasowych winna być zaznaczona pobrana kwota w markach polskich i równowartość jej we frankach złotych.

Nakazy i wezwania płatnicze, jak również listy i wykazy płatników winny opiewać na franki złote.

Księgowanie wpływów z danin komunalnych winno się odbywać we frankach złotych i w markach polskich przy równoczesnym zaznaczaniu wartości franka złotego.

§ 9. Nadpłaty danin komunalnych zasadniczo zalicza się na poczet tych samych należności przyszedłego okresu, względnie na poczet innych należności bieżącego lub następnego okresu według wartości franka złotego w dniu zarządzenia zaliczenia.

W braku takich należności następuje na prośbę płatnika zarządzenie wydania nadpłaty w gotówce według wartości franka złotego, miarodajnej w dniu zarządzenia wydania.

Nadpłaty, powstałe aż do końca 1923 r., winny być przeliczone na franki złote według wartości franka złotego = marek polskich 1,220.000 obowiązującej w dniu 1 stycznia 1924 r.

§ 10. Wysokość odsetek za zwłokę wynosi od dnia 1 stycznia 1924 r. 2°/_o miesięcznie.

Od kar nie należy pobierać odsetek za zwłokę.

§ 11. Celem zasięgnięcia wiadomości o wartości franka złotego winni wyznaczeni przez zarządy związków komunalnych delegaci zgłaszać się codziennie o godzinie 8 rano w miejscowych, względnie w niezbyt odległych od miejsca siedziby zarządów związków komunalnych, urzędach pocztowo-telegraficznych (pocztowych) z zeszytami, do których wpiszą słowami wartość franka złotego według urzędowego kursu, oraz okres czasu, w którym ma ona obowiązywać, przyczem stwierdzają to swoim podpisem.

W razie nienadejścia do wspomnianych urzędów najdalej do godziny 9 zrana telegramu o wartości franka złotego stosuje się wartość franka złotego z dnia poprzedniego, przyczem wartość ta obowiązuje nawet i w tym wypadku, gdy urząd pocztowo-telegraficzny (pocztowy) otrzyma telegram o wartości franka złotego po godzinie 9 zrana.

Ogłoszenia o wartości franka złotego według kursu urzędowego winny zarządy związków komunalnych umieszczać w lokalach kas komunalnych na miejscach widocznych.

§ 12. W wypadkach, gdy urzędy pocztowo-telegraficzne (pocztowe) są zbyt odległe od miejsca siedziby zarządów związków komunalnych, to wyznaczeni przez zarządy związków komunalnych delegaci zasiągają codziennie — a gdyby to okazało się niemożliwym, przynajmniej raz na tydzień — wiadomości w urzędach pocztowo-telegraficznych (pocztowych) o wartości franka złotego w sposób w danych warunkach najodpowiedniejszy, posługując się w tym celu również telefonami posterunków policyjnych.

§ 13. Urzędy pocztowo-telegraficzne (pocztowe) winny informować osoby, wpłacające zwaloryzowane daniny komunalne blankietami nadawczymi względnie czekiem P. K. O., lub przekazami pocztowymi, o wartości franka złotego, obowiązującej w danym dniu i ułatwiać im w miarę możliwości przeliczanie franków złotych na marki polskie i odwrotnie.

§ 14. Obliczanie przez kasy skarbowe dodatków komunalnych do podatków (opłat) państwowych uskutecznia się we frankach złotych, stosując przepisy waloryzacyjne, odnoszące się do poszczególnych podatków (opłat) państwowych. Dodatki komunalne do podatków (opłat) państwowych, wykazywane w księgach w osobnych rubrykach obok podatków (opłat) państwowych), zaokrągla się osobno. Pobrane przez kasy skarbowe przy wpłacie podatków (opłat) państwowych dodatki komunalne zapisuje się w odpowiednich księgach w markach polskich i wypłaca się zarządom związków komunalnych w granicach zebranych sum.

Jeżeli zarachowanie komunalnych dodatków do państwowych podatków (opłat) następuje w łącznej sumie podatków (opłat) z dodatkami, to suma ta ulega łącznemu zaokrągleniu, a związkom komunalnym wypłaca się procentowy udział, przypadający z łącznie wpłaconej sumy, uwzględniając przytem przepis § 6 ustęp drugi.

§ 15. Organy egzekucyjne związków komunalnych, wykonywujące swe czynności w miejscu siedziby zarządów tych związków, otrzymują przed rozpoczęciem czynności wykazy zaległości i ściągają te zaległości jeszcze tego samego dnia według wartości franka złotego, obowiązującej w tymże dniu. Ściągniętą w ciągu dnia gotówkę obowiązane są organy egzekucyjne wpłacić do kasy komunalnej najpóźniej następnego dnia rano.

Organy egzekucyjne zarządów związków komunalnych, wykonywujące swe czynności poza miejscem siedziby zarządów tych związków, otrzymują wedle możliwości w powszednim dniu tygodnia od wspomnianych zarządów wykazy zaległości, sporządzone we frankach złotych i w markach polskich według wartości franka złotego, obowiązującej w dniu wydania wykazów. Ściągniętą na podstawie otrzymanych wykazów zaległości gotówkę obowiązane są organy egzekucyjne wpłacić do kasy komunalnej bezpośrednio, lub w najbliższym urzędzie pocztowo-telegraficznym (pocztowym) na konto odpowiedniego zarządu związku komunalnego w P. K. O. — najpóźniej w ciągu dni trzech po pobraniu, a gdyby to było niemożliwe — dnia siódmego po otrzymaniu wykazów zaległości.

Zarządy związków komunalnych są uprawnione przedłużyć terminy, określone w ustępie poprzednim, o dalsze 7 dni, ale tylko w wypadkach, znajdujących swe uzasadnienie w wyjątkowych trudnościach, uniemożliwiających organom egzekucyjnym ściąganie i wpłacenie ściągniętych kwot w przewidzianych terminach.

§ 16. Zarządy związków komunalnych, które w myśl obowiązujących przepisów prawnych są obowiązane do wypłat z tytułu publiczno-prawnego na rzecz innych związków komunalnych, lub na rzecz Skarbu Państwa, winny uskutecznić te wypłaty w terminach, określonych w obowiązujących ustawach lub rozporządzeniach.

O ile zarządy związków komunalnych dokonywują tych wypłat po upływie obowiązujących terminów, mogą zarządy tych związków bez przerachowania na franki złote uskutecznić jeszcze wypłaty zapadłe w czasie:

- a) od dnia 1 do 10 każdego miesiąca — do dnia 15 tegoż miesiąca;
- b) od dnia 11 do 20 każdego miesiąca — do dnia 25 tegoż miesiąca;
- c) od dnia 21 do końca każdego miesiąca — do dnia 5 następnego miesiąca.

Wyплаты, nieuskućecznione w powyższych terminach, podlegają przeliczeniu na franki złote w ten sposób, że należne sumy dzieli się przez przeciętną wartość franka złotego z okresu, w którym wyłaty miały nastąpić. Wynikające z przeliczenia franki złote podlegają uiszczeniu według wartości franka złotego w dniu zapłaty.

§ 17. Postanowienia § 16 mają odpowiednie zastosowanie do osób i instytucji, które w myśl istniejących ustaw i rozporządzeń są obowiązane do pobierania danin komunalnych i odpowiedzialne są za wpływ tychże danin.

Zastosowanie waloryzacji w tych wypadkach według § 16 nie wyklucza prawa żądania odsetek za zwłokę i kosztów egzekucyjnych w razie, jeżeli wspomniane osoby i instytucje nie dotrzymają określonych w ustawach i rozporządzeniach terminów wyłaty pobranych danin komunalnych uprawnionym związkom komunalnym. Do tych odsetek za zwłokę i kosztów egzekucji stosują się w takim razie przepisy waloryzacyjne, zawarte w § 1 do 15.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 roku.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Soltan*

137.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 1 lutego 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych w przedmiocie zastosowania stałej jednostki do obliczenia opłat za nadzór nad instytucjami upoważnionymi do przeprowadzenia parcelacji.

Na mocy art. 1, 7 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczenia danin, niektórych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) oraz art. 2 ustęp B pp. f i g ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i o organizacji urzędów i Komisji ziemskiej (Dz. U. R. P. № 90, poz. 706) zarządza się co następuje:

§ 1. Instytucje upoważnione do parcelacji, które zwracają koszty nadzoru urzędów ziemskich nad swoją działalnością parcelacyjną w sposób określony § 4, lit. e rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 30 listopada 1922 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, o warunkach udzielania instytucjom upoważnienia do przeprowadzenia parcelacji nieruchomości (ma-

jątków) ziemskich, oraz o sposobie jej prowadzenia (Dz. U. R. P. № 112, poz. 1024) w postaci ryczałtowej opłaty od cen kupna-sprzedaży podanych w zawartych z nabywcami umowach kupna-sprzedaży lub przyrzeczeniach kupna - sprzedaży działek, winny uiszczać tę opłatę w ciągu miesiąca od dnia zawarcia powołanych umów.

§ 2. Powyższą opłatę określa się we frankach złotych w wysokości 1% od oznaczonych cen, które winny być w tym celu obliczane w tychże frankach, w drodze przerachowania według kursu obowiązującego w dniu zawarcia umowy.

§ 3. Opłata nieuiszczona w terminie przewidzianym w § 1 staje się zaległością, przy której uregulowaniu pobiera się 2% od sumy zaległości za każdy cały lub rozpoczęty miesiąc zwłoki, licząc od dnia zawarcia umowy.

§ 4. Opłaty (§ 1) należne z tytułu umów zawartych przed 1 marca 1924 r., a wpłacane przed tym terminem, winny być określane i uiszczane w wysokości 1% od sum faktycznie pobranych w markach polskich oraz od sum odroczonej, zakredytowanej lub niespłaconych przez nabywcę a wyrażonych w mierniku wartości ustalonym między stronami dla spłaty pozostałej części ceny kupna-sprzedaży działki, w sumach markowych otrzymanych z przerachowania przy zastosowaniu obowiązującej w dniu wpłaty ceny, ewentualnie kursu danego miernika.

§ 5. Opłaty, wnoszone po dniu 29 lutego 1924 r., winny być określane i pobierane w myśl przepisów § 1, 2 i 3.

§ 6. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Reform Rolnych: *Z. Ludkiewicz*

138.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 7 lutego 1924 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1924 r. o zamknięciu kredytu dla Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej i o nadzorze nad jej działalnością kredytową i emisyjną.

Na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 12 poz. 104) o zamknięciu kredytu dla Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej i o nadzorze nad jej działalnością kredytową i emisyjną zarządzam co następuje:

§ 1. Do zakresu działalności Rady Nadzorczej Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej należy:

- a) ustalanie zasad działalności emisyjnej i kredytowej;